

на главно-то прѣдложеніе: *знаемъ*, на вопросъ: „*что* знаемъ?“ и е придаточно допълнително прѣдложеніе. Союза-тъ: *че*, соединява придаточно-то прѣдложеніе съ главно-то.

Союзы-тъ соединяватъ едно съ друго прѣдложенія-та и не ся измѣняватъ.

XII.

§ 141.

Могътъ ли да ся измѣняватъ междометія-та?

Междометія-та изражаватъ чувства. Тѣя не принадлежатъ на прѣдложеніе-то и затова не могатъ да ся измѣняватъ.

§ 142.

Въ какво состои измѣненіе-то на части-тъ на рѣчь-тъ
вообще?

1. *Траянъ покорилъ Дакыѣ.*—Същественно-то имя: *Дакыѣ*, ся относи на глагола-тъ: *покорилъ*, на вопросъ: „*что* покорилъ Траянъ?“ составлява право допълненіе и стои въ винителенъ падежъ.

Тукъ същественно-то имя: *Дакыѣ*, ся склонява, за да покаже отношеніе-то му камъ глагола-тъ: *покорилъ*. — Глагола-тъ: *покорилъ*, составлява сказуемо въ изявително наклоненіе, зачтото, като говоримъ това, прѣдставляваме си, че това нѣчто е было истина; въ прѣминяло время, зачтото е было прѣди това время, по което говоримъ за него; въ 3 лице, зачтото сказуемо-то принадлежи на лице, за което говоримъ; въ мжж. родъ един. число, зачтото подлежаще-то: *Траянъ*, е въ мжж. родъ ед. число. Глаголъ: *покорилъ*, ся спряга, за дазначи отношеніе-то на сказуемо-то къмъ говоряще-то лице и къмъ подлежаще-то.